

in de weg aan een nationale regeling die bij overschrijding van de wettelijke termijn van negen maanden voor de opstelling en openbaarmaking van de jaarrekening bij de voor het handelsregister bevoegde rechterlijke instantie,

— zonder mogelijkheid om vooraf een standpunt in te nemen over het bestaan van de plicht tot openbaarmaking en over eventuele redenen voor verhindering, in het bijzonder zonder voorafgaand onderzoek of deze jaarrekening niet al aan de voor het handelsregister bevoegde rechterlijke instantie van de hoofdvesting werd overgelegd; en

— zonder voorafgaande individuele aanmaning aan de vennootschap of aan de vertegenwoordigingsbevoegde organen om aan de openbaarmakingsplicht te voldoen;

vereist dat de voor het handelsregister bevoegde rechterlijke instantie onmiddellijk een geldboete van minstens 700 EUR oplegt aan de vennootschap en aan elk van de vertegenwoordigingsbevoegde organen op basis van de fictie — voor zover niet het tegendeel is bewezen — dat de vennootschap en haar organen door eigen schuld de openbaarmaking achterwege hebben gelaten; en dat bij verder verzuim telkens om de twee maanden nog een geldboete van minstens 700 EUR wordt opgelegd aan de vennootschap en aan elk van de vertegenwoordigingsbevoegde organen op basis van de fictie — ook hier voor zover niet het tegendeel is bewezen — dat de vennootschap en haar organen door eigen schuld de openbaarmaking achterwege hebben gelaten?

⁽¹⁾ Eerste richtlijn (68/151/EEG) van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken (PB L 65, blz. 8).

⁽²⁾ Vierde richtlijn (78/660/EEG) van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen (PB L 222, blz. 11; zoals gewijzigd PB 2006, L 224, blz. 1).

⁽³⁾ Zevende richtlijn (83/349/EEG) van de Raad van 13 juni 1983 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de geconsolideerde jaarrekening (PB L 193, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Baden-Württemberg (Duitsland) op 16 augustus 2011 — Katja Ettwein/Finanzamt Konstanz

(Zaak C-425/11)

(2011/C 331/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Baden-Württemberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Katja Ettwein

Verwerende partij: Finanzamt Konstanz

Prejudiciële vraag

Moet de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen van 21 juni 1999 ⁽¹⁾ (BGBl. II 2001, 810 en volgende), die op 2 september door de Bundestag als wet is aangenomen (BGBl. II 2001, 810) en op 1 juni in werking is getreden („FZA” of „Overeenkomst inzake het vrije verkeer van personen”), in het bijzonder de artikelen 1, 2, 11, 16 en 21 alsmede de artikelen 9, 13 en 15 van bijlage I ervan, aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzet dat in Zwitserland levende echtgenoten waarvan alle belastbare inkomsten in de Bondsrepubliek Duitsland aan belasting zijn onderworpen, belastingheffing over hun gezamenlijke inkomen met inaanmerkingneming van de „splitting”-regeling wordt geweigerd?

⁽¹⁾ Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat betreffende sommige aspecten van overheidsopdrachten — Slotakte — Gemeenschappelijke verklaringen — Informatie betreffende de inwerkingtreding van de zeven overeenkomsten met de Zwitserse Bondsstaat in de sectoren vrij verkeer van personen, luchtvervoer en overlandvervoer, overheidsopdrachten, wetenschappelijke en technologische samenwerking, wederzijdse erkenning van overeenstemmingsbeoordeling en handel in landbouwproducten, PB L 114, blz. 6.

Hogere voorziening ingesteld op 18 augustus 2011 door Gosselin Group NV, voorheen Gosselin World Wide Moving NV tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 16 juni 2011 in de gevoegde zaken T-208/08 en T-209/08, Gosselin Group NV en Stichting Administratiekantoor Portielje tegen Europese Commissie

(Zaak C-429/11 P)

(2011/C 331/13)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Rekwirante: Gosselin Group NV, voorheen Gosselin World Wide Moving NV (vertegenwoordigers: F. Wijckmans en H. Burez, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie en Stichting Administratiekantoor Portielje

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof van Justitie met eerbied:

— in hoofddorde, (i) het arrest ⁽¹⁾ te vernietigen voor zover het Gerecht stelt dat de gewraakte handelingen naar hun aard de mededinging beperken, zonder dat hiertoe mededingingsbeperkende gevolgen dienen te worden aangetoond; en (ii) de beschikking ⁽²⁾ (zoals gewijzigd en voor zover toepasselijk op rekwirante) te vernietigen omdat die geen bewijs bevat van de mededingingsrechtelijke gevolgen van de praktijken waarvoor rekwirante aansprakelijk wordt gesteld.

- in ondergeschikte orde, (i) het arrest te vernietigen voor zover het Gerecht stelt dat de Commissie zich uitzonderlijk kon baseren op de tweede alternatieve voorwaarde van punt 53 van de Richtsnoeren Beïnvloeding Tussenstaatse Handel ⁽³⁾ zonder de markt expliciet af te bakenen in de zin van punt 55 van deze richtsnoeren; en (ii) de beschikking (zoals gewijzigd en voor zover toepasselijk op rekwirante) te vernietigen voor zover de Commissie niet naar recht heeft aangetoond in de beschikking dat de praktijken de tussenstaatse handel merkbaar beïnvloeden.
- in ondergeschikte orde, (i) het arrest te vernietigen voor zover het Gerecht stelt dat de Commissie geen rekening diende te houden met het feit dat rekwirante niet aan de schriftelijke prijsafspraken en de vergaderingen heeft deelgenomen, noch in het kader van de beoordeling van de ernst van de inbreuk, noch in het kader van de verzachtende omstandigheden; en (ii) de beschikking (zoals gewijzigd en voor zover toepasselijk op rekwirante) omwille van dezelfde reden te vernietigen.
- in ondergeschikte orde, (i) het arrest te vernietigen in zover het een aandeel van 17 % van de relevante verkopen hanteert zonder alle relevante 30 omstandigheden in overweging te nemen, hierbij zich onder meer beroepend op een minimumgrens van 15 % en (ii) de beschikking (zoals gewijzigd en voor zover toepasselijk op rekwirante) omwille van dezelfde reden te vernietigen.
- in ondergeschikte orde, (i) het arrest te vernietigen voor zover dit stelt dat de deelname van rekwirante tussen 31 januari 1992 tot 30 oktober 1993 niet is verjaard; (ii) de beschikking (zoals gewijzigd en voor zover toepasselijk op rekwirante) te vernietigen voor zover het de boete opgelegd aan rekwirante berekent op basis van de deelname van rekwirante tussen 31 januari 1992 tot 30 oktober 1993; en (iii) derhalve de boete overeenkomstig te reduceren.
- De Europese Commissie in de kosten te verwijzen conform artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering.
- bij de beoordeling van de verzachtende omstandigheden in het kader van de boeteberekening het principe dat de aansprakelijkheid een persoonlijk karakter heeft, alsook de regel dat de Commissie haar eigen richtsnoeren moet naleven, heeft geschonden.
- bij het vaststellen van het basisbedrag van de boete, de motiveringsplicht, het principe dat de aansprakelijkheid een persoonlijk karakter heeft, alsook de regel dat de Commissie haar eigen richtsnoeren moet naleven, heeft geschonden. Het eerste onderdeel stelt dat het Gerecht ten onrechte oordeelde dat de Commissie zich kon beroepen op punt 23 van de Boeterichtsnoeren. ⁽⁴⁾ Het tweede onderdeel stelt dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te stellen dat er een minimumpercentage bestaat van 15 % van de waarde van de verkopen dat per definitie het laagste startpunt is voor een boete voor ernstige mededingingsbeperkingen. Het derde onderdeel stelt dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te stellen dat 17 % gelijk of bijna gelijk is aan 15 % en hieruit te concluderen dat alle relevante omstandigheden niet in acht moeten worden genomen;
- artikel 25 van verordening nr. 1/2003 ⁽⁵⁾ heeft geschonden door te oordelen dat de deelname van Gosselin Group NV aan de bewuste praktijken gedurende de periode van 31 november 1992 tot 30 oktober 1993 niet is verjaard.

⁽¹⁾ Arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 16 juni 2011 in de gevoegde zaken T-208/08 en T-209/08, Gosselin Group NV en Stichting Administratiekantoor Portielje tegen Europese Commissie (hierna: „arrest”).

⁽²⁾ Beschikking C(2008) 926 def. van de Commissie van 11 maart 2008 betreffende een procedure op grond van artikel 81 [EG] en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/38.543 — Internationale verhuisdiensten) (hierna: „beschikking”).

⁽³⁾ Richtsnoeren betreffende het begrip „beïnvloeding van de handel” in de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2004, C 101, blz. 81).

⁽⁴⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar vordering stelt Gosselin Group NV dat het Gerecht het Unierecht heeft geschonden doordat het Gerecht de door hem vastgestelde feiten (schaduwbestekken en commissies) juridisch foutief heeft gekwalificeerd als prijsafspraken en marktverdelingspraktijken, minstens dat het arrest in dat kader is behept met een motiveringsgebrek.

Subsidiari stelt Gosselin Group NV dat het Gerecht:

- bij de beoordeling van de merkbare beïnvloeding door de bewuste praktijken van de handel tussen lidstaten, de regel heeft geschonden dat de Commissie haar eigen richtsnoeren moet naleven;

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Alba (Roemenië) op 22 augustus 2011 — Corpul Național al Polițiștilor — În interesul membrilor săi, polițiști în cadrul IPJ Alba/Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) en Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

(Zaak C-434/11)

(2011/C 331/14)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Alba